

МЕЧКАТА И ДЕЦАТА СААМСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, Вела Каралийчева, 1956

chitanka.info

Орляк малки деца се спускали с шейни от една височинка. Минал покрай пързалката Мецан и натъпкал дечицата в един чувал. Нарамил чувала и го понесъл към колибата си в гората. Както вървял, видял следи от непознато животно. Оставил чувала върху снега и казал на децата:

— Тук да седите, аз скоро ще дойда!

И тръгнал по следите.

Едно от момченцата имало ножче. То пробило в чувала дупка и през нея се измъкнали всички дечица. Останало само едно момиченце, което решило да остане в чувала, за да отговаря на Мецан, когато попита там ли са децата.

За да не се досети Мецан, че чувалът е празен и лек, дечицата наслагали вътре големи камъни и го натъпкали със сняг, а най-отгоре настанили момиченцето. Децата завързали чувала и избягали у дома си по мечата пътека.

Късно вечерта Мецан се върнал за чувала. Запитал дали всички дечица са там, а момиченцето отвърнало:

— Всички сме в чувала!

Мецан пак нарамил чувала и го понесъл към дома си. Занесъл го в къщи и викнал на бабата си:

— Пригответи казана! Ще варим месо!

Покатерил се на вежата^[1] и отгоре, през димния отвор, почнал да изтърсва всичките деца от чувала в казана.

Първо тупнало от торбата момиченцето, намерило се в медника с водата и скочило на крака, а след него нападали камъните и продънили една дупка. През дупката изтекла всичката вода от медника и заляла огъня на огнището.

Бабата викнала на дяда Мецана:

— Излъга ме ти, старо! Още утре да заведеш това момиченце там, отдето си го взел.

На заранта Мецан завел момиченцето при родителите му.

Отвел го при баща му и при майка му и захванал да ги моли за прошка.

Родителите се зарадвали, че дъщеричката им се върнала, но на Мецана не простили, а метнали на шията му въжена примка и го помъкнали — да го обесят на една бреза.

Заплакал Мецан и толкова се изплашил, че мигом умрял от мечата болест, а сълзите му се превърнали на грах.

[1] Вежа — старо сламено жилище. Построявали го от пръти във форма на пирамида и го покривали с чимове, клони и храсти. Вратата била ниска и двукрила; по средата, под димния отвор, имало огнище, около което върху кожи са се настанявали хората. Вежата е служила за временно жилище по риболовните места. След революцията тя е била заменена със селска къща — руски тип. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.